

[Indenrigsministeren.]
hold, som maatte udlignes, hvis vi skulde komme produktionsmæssigt i Gang.

Nu siger man saa atter, at jeg har intet andet gjort i denne Sag end at søge Lønningerne nedbragt her i Landet. Jeg maa sige, jeg har overhovedet intet foretaget mig for at bringe Lønningerne ned. De Herrer gentager deres usande Paastand saa tidt, at jeg maa gaa ud fra, de selv tror paa den, ellers kunde de ikke saaledes gentage den. Det, jeg har gjort, er, at jeg har opfordret til en Forhandling mellem Arbejdere og Arbejdsgivere med det Formaal at formaa Organisationerne indenfor Kapital og Arbejde til at foretage en objektiv Undersøgelse af, hvorvidt der var Produktionsfaktorer, som stillede for store Krav til Andel i Produktionsresultatet til Ugunst for andre Produktionsfaktorer — her maatte en Udjævning finde Sted —, og tillige for at faa undersøgt, om samtlige Krav, som blev stillet af disse Produktionsfaktorer, bragte os op i en Produktionspris, som gjorde os konkurrenceudnyttige og bragte Prisen til at ligge over Købeevnen. Det er det, man fra de Herres Side har forvandlet til Paastanden om, at jeg har beskæftiget mig med Løntrykkeri. Denne Side af Sagen var mig uvedkommende, og lige saa lidt som det kunde falde mig ind at blande mig i den, lige saa lidt kunde det falde mig ind at henvende mig til dette eller hint Firma, dette eller hint Produktionsomraade med Paastand om, at de tog for stor Andel af Produktionens Resultat indenfor deres Virksomhed. Dertil har jeg ingen Beføjelse. Det, jeg kunde gøre, og det, jeg gjorde, var at anmode Parterne om at optage en Forhandling. Men hvorledes gik det? Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen ved det. Da Parterne mødtes ved Forhandlingsbordet, sagde den ene af Parterne: ingen Forhandling overhovedet, hvis der skal være Tale om at røre ved Lønnen! og den anden Part sagde: ikke noget som helst af de „andre Midler“, som vi kunde tænke os bragt i Anvendelse, for at vor Produktion kan hæves i den kommende Tid, før I giver Tilsagn om Lønnedsættelse! Og dermed vendte Parterne hinanden Ryggen, og det hele var forbi. Og det kan man ogsaa godt gøre, naar det er Kommunerne, Staten, Skatteyderne i vort Land, der skal tage Konsekvenserne af den Stemning, hvori de vedkommende gik til denne Forhandling, og af det negative Resultat, den bragte; men derpaa har man ikke noget berettiget Krav. Og man ser nu ogsaa,

hvorledes det i Sverige fra den nye konservative Regerings Side er henstillet, at Parterne mødes i en saadan Forhandling, en Forhandling, som vil finde Sted, saa vidt mig bekendt, i de nærmeste Dage, og som jeg af mit fulde Hjerte ønsker maa blive kronet med Held der, for skønt Vanskelighederne ikke er saa store i Sverige som i Danmark, kunde vi dog maaske naa paa dette Omraade at efterfølge vort større Broderland i Øst. Jeg tror, det bliver nødvendigt, hvis vi skal komme ud af Vanskelighederne. Vi kommer ikke igennem ved det ærede Medlem Hr. P. Munchs Metode, heller ikke, om han blæser til samlet March med det ærede Medlem Hr. Einer Jensen i Spidsen. Det er Realiteter, vi har med at gøre, som vi maa se aabent i Øjnene; det maa man gøre baade fra Kapitalens og Arbejdets Side, og saa længe man ikke gør det, maa man tage Konsekvenserne.

Første Næstformand (Pinstrup): Naar den højtærede Indenrigsminister i sin Tale betegnede det ærede Medlem Hr. P. Munchs Indre som politisk korrumperet, maa jeg anse dette for at være et noget stærkt Udtryk.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Min Gentagelse af den højtærede Ministers Vending om, at han staar midt i Undersøgelserne endnu, har af en eller anden mig ganske ubekendt Grund aabenbart ramt Ministeren, saaledes at den hensatte ham i den fuldkommen ubeherskede Sindstilstand, hvori han sidst befandt sig paa denne Talerstol. Af Hensyn til denne ejendommelige Sindstilstands Karakter tror jeg ikke, der er nogen Grund til at gøre videre Bemærkninger om de Udtryk, han lod sig henrive til i den Anledning. Angaaende selve Undersøgelserne tror jeg at have Grund til at understrege dette, at det maa virkelig forekomme alle højest ejendommeligt, at man nu efter over et Aars Forløb vedblivende staar her og afgiver Erklæringer om, at man stadig staar midt i disse Undersøgelser. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at de kunde have været fremmet stærkere. Med Hensyn til de Kræfter, som den højtærede Regering har ment at kunne sætte i Bevægelse for at bringe Priseniveauet ned i Danmark, er det givet, at man intet har opnaaet, og jeg kan føje til, at jeg har heller ikke set væsentlige Bestræbelser fra Regeringens Side i saa Henseende.